

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 12 grudnia 2016 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Piotr Kaczorkiewicz
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Marcin Krzywoszyński
	<i>Członek GKO:</i>	Teresa Warszawska (spr.)
Protokolant:		Anna Jedlińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych **Roberta Wydry**,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 stycznia i 12 grudnia 2016 r. odwołania Obwinionego (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie z dnia 17 czerwca 2015 r., sygn. akt: RKO.5011.25.2015, w zakresie, w którym uznano Obwinionego (...) - pełniącego w czasie popełnienia czynu funkcję Wójta Gminy (...) - winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w **art. 15** ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 i Dz. U. z 2012 r. poz. 1529) polegającego na zaciągnięciu zobowiązania poprzez zawarcie w dniu 9 grudnia 2013 roku umowy nr 17/2013 na usługi przewozowe obejmujące dowóz i odwóz uczniów na terenie Gminy (...) o wartości 532.641,60 zł netto plus należny podatek VAT na czas od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r. bez upoważnienia określonego uchwałą budżetową oraz z naruszeniem przepisu dotyczącego zaciągania zobowiązań, tj. z naruszeniem art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. z 2013 r. poz. 885 ze zm.)

oraz wymierzono Obwinionemu karę upomnienia i obciążono kosztami postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł,

orzeka

1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529 z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą, uchyla zaskarżone orzeczenie w zaskarżonym zakresie i na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 2 w związku z ust. 3 ustawy uniewinnia Obwinionego,
2. na podstawie art. 167 ust. 2 ustawy koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Regionalna Izba Obrachunkowa w Warszawie (RIO w Warszawie) przeprowadziła kontrolę w Urzędzie Gminy (...) stwierdzając następujący stan faktyczny.

W dniu 9 grudnia 2013 r. Wójt Gminy (...) zawarł umowę Nr 17/2013 z Przedsiębiorstwem (...) na usługi przewozowe obejmujące dowóz i odwóz uczniów na terenie Gminy (...) o wartości 532 641,60 zł netto plus należny podatek VAT, stanowiącej iloczyn wynikającej z umowy ilości uczniów oraz kosztów dowożenia przy uwzględnieniu dziesięciu miesięcy, na czas od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r. Wydatki na 2014 r. zostały uwzględnione w projekcie budżetu na 2014 r. zgodnie z Zarządzeniem Wójta Gminy Nr 71/2013 z dnia 14 listopada 2013 r. , w którym zaplanowano środki na ten cel w rozdziale 80113 § 4300 w wysokości 365 000 zł. Projekt budżetu został pozytywnie zaopiniowany w tym zakresie Uchwałą Nr Ra.461.2013 Składu Orzekającego RIO w Warszawie z dnia 10 grudnia 2013 r. Rada Gminy uchwaliła budżet na 2014 r. uchwałą nr (...) z dnia 10 stycznia 2014 r., w której zaplanowano środki na ten cel w rozdziale 80113 § 4300 w wysokości 289 821 zł. Wg RIO w Warszawie w dniu podpisania umowy Wójt Gminy nie posiadał upoważnienia od Rady Gminy do zaciągania zobowiązań na 2015 r. i 2016 r. wynikającego z uchwał budżetowych, bądź z uchwał o wieloletniej prognozie finansowej. Przewidywana wartość umowy na

Sygn. akt BDF1.4800.122.2015

podstawie dokumentów przetargowych na lata 2014-2016 wynosiła 532 641,60 zł , z czego 1/3 przypada na rok 2014 , tj. kwota 177 547,20 zł a na lata 2015-2016 kwota 355 094,40 zł.

Powyższy stan faktyczny znalazł odzwierciedlenie we wniosku o ukaranie z dnia 28 kwietnia 2015 r. sporządzonym przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwego w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy RIO w Warszawie, w którym Rzecznik wniósł o uznanie Pana (...) będącego, w datach popełnienia czynów, Wójtem Gminy (...) za odpowiedzialnego, na zasadach określonych w art. 19 ust. 1 i 2 zd. 1, za naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w:

- 1) art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na opisanu sposobu dokonywania oceny spełnienia warunku dotyczącego potencjału technicznego w postępowaniu na dowóz i odwóz uczniów do placówek oświatowych na terenie Gminy (...) w sposób, który mógłby utrudnić uczciwą konkurencję poprzez ustalenie nieproporcjonalnego wymogu posiadania pojazdów niestarszych niż 10 lat, co stanowiło naruszenie art. 7 ust. 1 w zw. z art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.),
- 2) art. 17 ust. 1c ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na wykluczeniu z ww. postępowania Wykonawcy (...) prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z powodu niewykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu dotyczącego potencjału technicznego bez wcześniejszego wezwania tego Wykonawcy do złożenia w wyznaczonym terminie wykazu sprzętu potwierdzającego dysponowanie odpowiednim potencjałem technicznym, ewentualnie do złożenia wyjaśnień dotyczących dokumentu pn. „wykaz sprzętu”, co stanowiło naruszenie art. 26 ust. 3 i ust. 4 cyt. ustawy - Prawo zamówień publicznych,
- 3) art. 15 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na zaciągnięciu zobowiązania poprzez zawarcie w dniu 9 grudnia 2013 r. umowy nr 17/2013 na usługi przewozowe obejmujące dowóz i odwóz uczniów na terenie Gminy (...) o wartości 532 641,60 zł netto plus VAT na czas od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r., bez upoważnienia określonego uchwałą budżetową oraz z naruszeniem

przepisu dotyczącego zaciągania zobowiązań, tj. z naruszeniem art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 885 ze zm.).

Orzeczeniem z dnia 17 czerwca 2015 r, Regionalna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie (zwana dalej Regionalną Komisją) na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zwanej dalej także uondfp, uniewinniła Pana (...) w zakresie zarzutów określonych w art. 17 ust. 1 pkt 3, art. 17 ust. 1c uondfp oraz na podstawie art. 15 uondfp uznała Pana (...) pełniącego w czasie popełnienia czynu funkcję Wójta Gminy (...) winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych, polegającego na zaciągnięciu zobowiązania poprzez zawarcie w dniu 9 grudnia 2013 r. umowy nr 17/2013 na usługi przewozowe obejmujące dowóz i odwóz uczniów na terenie Gminy (...) o wartości 532 641,60 zł netto plus należny podatek VAT na czas od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r. bez upoważnienia określonego uchwałą budżetową oraz z naruszeniem przepisu dotyczącego zaciągania zobowiązań, tj. z naruszeniem art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych wymierzając karę upomnienia i na podstawie art. 167 ust. 1 uondfp orzekając zwrot kosztów postępowania w wysokości 291,71 zł.

W części dotyczącej naruszenia art. 15 uondfp Regionalna Komisja Orzekająca uznała, że podniesione przez Obwinionego argumenty nie mogą stanowić okoliczności zwalniających od odpowiedzialności za podejmowanie działań niezgodnych z obowiązującymi przepisami prawa, do których stosowania Obwiniony, jako kierownik jednostki, był i jest zobowiązany. Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, jednostki sektora finansów publicznych mogą zaciągać zobowiązania do finansowania w danym roku do wysokości wynikającej z planu wydatków. Przepis ten nie upoważnia do zaciągania zobowiązań do sfinansowania w roku następnym, czy też kolejnych niż rok, w którym zaciągnane jest zobowiązanie. Wyjątkiem jest sytuacja, w której organ dysponuje stosownym upoważnieniem do zaciągania zobowiązań wykraczających poza dany rok budżetowy. Na dzień 9 grudnia 2013 r., - tj. zaciągania zobowiązania - Wójt Gminy (...) takiego upoważnienia nie posiadał. Zgodnie z art. 211 ustawy o finansach publicznych, budżet jednostki samorządu terytorialnego jest rocznym planem dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów, jest uchwalany na rok budżetowy, którym jest rok kalendarzowy, zatem nie można zaciągać zobowiązania na następne lata.

Regionalna Komisja Orzekająca zauważyła ponadto, że o ile z projektu uchwały w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy (...) na lata 2013-2016 (zwanej dalej WPF na lata 2013-2016) wynika upoważnienie do zaciągania zobowiązań w danym roku budżetowym z tytułu umów, których realizacja w roku następnym jest niezbędna dla zapewnienia ciągłości działania jednostki i gdy termin zapłaty upływa w następnym roku do łącznej kwoty 2 000 000 zł, o tyle w uchwalonej w dniu 25 stycznia 2013 WPF na lata 2013-2016 takiego upoważnienia brakuje. Regionalna Komisja Orzekająca zauważyła ponadto, iż zgodnie z art. 90 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Wójt przedkłada RIO uchwały Rady Gminy a tym samym winien znać treść przesłanych dokumentów, jak również płynących z nich praw i obowiązków wynikających z art. 30 ust. 1 cyt. ustawy o samorządzie gminnym.

Przy wymiarze kary Regionalna Komisja Orzekająca wzięła pod uwagę okoliczności łagodzące oraz fakt, że Obwiniony wcześniej nie był karany.

Od orzeczenia zostało złożone odwołanie przez Obwinionego (...), w którym wniósł o jego uchylenie w zakresie uznania go winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 15 uońdfp oraz nałożenia kary upomnienia i zwrotu kosztów postępowania w wysokości 291,71 zł i oddalenie wniosku o ukaranie.

W uzasadnieniu Obwiniony podniósł, że znajdująca się w obrocie prawnym uchwała Rady Gminy (...) w sprawie WPF na lata 2013-2016 jest dokumentem sfalszowanym na co wskazuje fakt, że jej treść różni się od treści uchwały podjętej na sesji Rady Gminy (...). Obwiniony podniósł, że projekt uchwały w sprawie WPF na lata 2013-2016 w § 1 ust. 4 zawiera zapis o upoważnieniu Wójta Gminy do zaciągania zobowiązań w danym roku budżetowym z tytułu umów, których realizacja w roku następnym jest niezbędna dla zapewnienia ciągłości działania jednostki i gdy termin zapłaty upływa w następnym roku do łącznej kwoty 2 000 000 zł. Projekt ten został przedłożony RIO w Warszawie i po uzyskaniu pozytywnej opinii RIO w Warszawie, stał się podstawą podejmowania uchwały przez Radę Gminy (...) w sprawie WPF na lata 2013-2016. Sporządzony protokół z posiedzenia Rady Gminy nie zawiera zapisów, które wskazywałyby, że przedstawiony przez Wójta projekt uchwały zaopiniowany przez RIO, został zmieniony w trakcie obrad nad nim. Przedstawiona natomiast przez (...) - Przewodniczącą Rady Gminy (...), jako uchwalona przez Radę, uchwała w sprawie wieloletniej prognozy, która została w trybie nadzoru przekazana do oceny RIO w Warszawie, nie zawiera już zapisu o upoważnieniu dla Wójta, została więc zdaniem Obwinionego sfalszowana.

Sygn. akt BDF1.4800.122.2015

Obwiniony na tej podstawie sformułował wnioski o przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, tj. protokołu z sesji Rady Gminy z dnia 24 stycznia 2013 r. (K. 265 akt sprawy), uchwały (...) w sprawie WPF na lata 2013-2016 (karta 294 i 286-287 akt sprawy), projektu uchwały w tej samej sprawie przesłanego do RIO w Warszawie Zespół w Radomiu (dokument znajduje się w RIO w Warszawie) i wyroku KIO 2692/13 z 2 grudnia 2013 r. (w załączeniu). Dowody te zostały pominięte w uzasadnieniu orzeczenia RKO w Warszawie a są istotne dla oceny postawionego zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Na rozprawie wyznaczonej przez Przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w dniu 25 stycznia 2016 r. ponownie została podniesiona przez Obwinionego okoliczność sfalszowania Uchwały Rady Gminy (...) z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie WPF na lata 2013 -2016, ponieważ jej treść nie odpowiadała treści uchwały przyjętej na sesji Rady Gminy w dniu 24 stycznia 2013 r. uprawniającej Obwinionego do zaciągnięcia zobowiązania z tytułu zawartej umowy na usługi przewozowe o wartości 532 641,60 plus VAT. Powyższe spowodowało, że skład orzekający Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (zwanej dalej Główną Komisją Orzekającą lub GKO), postanowił odroczyć rozprawę i zwrócił się do Przewodniczącego GKO z wnioskiem o zawiadomienie właściwej miejscowo jednostki prokuratury z informacją o okolicznościach sugerujących popełnienie przestępstwa polegającego na sfalszowaniu Uchwały Rady Gminy (...) z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie WPF na lata 2013 - 2016. Pismem z dnia 9 lutego 2016 r. Przewodniczący GKO zawiadomił Prokuraturę (...) o możliwości popełnienia przestępstwa określonego w art. 270 Kodeksu karnego i postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2016 r. znak BDF1.4800.122.2015 zawiesił postępowanie w sprawie (...). Pismem z dnia 23 kwietnia 2016 r. RSD 245/16 PR(III)-2224/16, Prokuratura (...) poinformowała, że postanowiono umorzyć dochodzenie w sprawie podrobienia Uchwały (...) Rady Gminy z dnia 25 stycznia 2013 r. wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono. Wobec umorzenia dochodzenia, Przewodniczący GKO postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2016 r. BDF1.4800.122.2015 podjął zawieszone postępowanie, w związku z ustaniem przeszkody, o której mowa w art. 78a ust. 1 uoandfp.

Pismem z dnia 7 listopada 2016 r. Obwiniony poparł złożone odwołanie od orzeczenia RKO w Warszawie i wniósł o uniewinnienie od postawionych zarzutów. Dodatkowo podniósł, że finansowanie dowozu dzieci jest dokonywane ze środków bieżących, tak jak inne wydatki

Sygn. akt BDF1.4800.122.2015

bieżące wymagające zachowania ciągłości realizacji zadania. Zapis art. 226 ust. 1 pkt 8 w zw. z ust. 3 ustawy o finansach publicznych nie kwalifikuje dowozu dzieci w kategorii przedsięwzięcie powodując, że wartości finansowe tego zadania mieszczą się w wydatkach bieżących określonych w WPF na lata 2013 – 2016. Obwiniony konsekwentnie podtrzymał swoje stanowisko, że będąc Wójtem Gminy (...) posiadał upoważnienie do zaciągania zobowiązań w danym roku budżetowym z tytułu umów, których realizacja w roku następnym jest konieczna do zapewnienia ciągłości działania jednostki, do łącznej kwoty 2 mln zł. Potwierdza to projekt uchwały w sprawie WPF na lata 2013 – 2016, przesłany do RIO w Warszawie Delegatura w Radomiu, który następnie został pozytywnie zaopiniowany przez RIO w Warszawie. Zaopiniowany przez RIO w Warszawie projekt uchwały został następnie przyjęty przez Radę Gminy (...), co potwierdza protokół z sesji Rady, w którego zapisach nie odnotowano wniosku o skreślenie w przedłożonym projekcie uchwały zapisu o usunięciu upoważnienia dla Wójta do zaciągania zobowiązań, nie odnotowano także głosowania nad takim wnioskiem.

Pismo z 7 listopada 2016 r. zostało uzupełnione pismem z dnia 2 grudnia 2016 r., w którym Obwiniony dodatkowo wyjaśnił, że umowy na dowóz dzieci do szkół nie można kwalifikować do przedsięwzięć, o których mowa w art. 226 ust. 3 i 4 ustawy o finansach publicznych oraz nie można kwalifikować jako umowę wieloletnią na tzw. ciągłość działania, o której mowa w art. 228 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych. Zwrócił także uwagę na fakt, że wymierzona kara jest zbyt surowa przy uwzględnieniu okoliczności naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 12 grudnia 2015 r. i zapoznaniu się z całością akt sprawy Główna Komisja Orzekająca zważyła, co następuje.

Sprawą bezsporną jest, że w dniu 9 grudnia 2013 r. Wójt Gminy (...) zawarł umowę Nr 17/2013 z Przedsiębiorstwem (...) na usługi przewozowe obejmujące dowóz i odwóz uczniów na terenie Gminy (...) o wartości 532 641,60 zł netto plus należny podatek VAT, na czas od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r, z czego 1/3 zaplanowano na rok 2014 a na lata 2015-2016 pozostałą kwotę. Sprawą bezsporną jest także fakt, że w projekcie budżetu na 2014 r. została uwzględniona kwota gwarantująca realizację zadania w 2014 r., co następnie zostało potwierdzone uchwałą nr (...) z dnia 10 stycznia 2014 r., w której zaplanowano środki na ten cel w rozdziale 80113 § 4300 w wysokości 289 821 zł.

Spór toczy się natomiast wokół oceny, czy Wójt Gminy (...) posiadał upoważnienie od Rady Gminy do zaciągania zobowiązań na 2015 r. i 2016 r. wynikające z uchwał budżetowych, bądź z uchwał o wieloletniej prognozie finansowej. Różnica stanowiska pomiędzy Rzecznikiem a Obwinionym sprowadza się do innej interpretacji zaistniałego stanu faktycznego. Z projektu uchwały w sprawie WPF na lata 2013 – 2016 wynika upoważnienie dla Wójta do zaciągania zobowiązań w danym roku budżetowym z tytułu umów, których realizacja w roku następnym jest niezbędna dla zapewnienia ciągłości działania jednostki i gdy termin zapłaty upływa w następnym roku do łącznej kwoty 2 000 000 zł (karta 288 akt sprawy). W aktach sprawy znajduje się także protokół Sesji Rady Gminy (...) z dnia 24 i 25 stycznia 2013 r., (...) (I i II posiedzenie Sesji), z którego wynika, że w porządku obrad w punkcie 9 zostało przewidziane omawianie projektu WPF Gminy (...) na lata 2013-2016 wraz z odczytaniem opinii RIO w Warszawie, w tym zakresie. Z protokołu wynika również, że projekt uchwały nie został zmieniony w części dotyczącej upoważnienia dla Wójta do zaciągania zobowiązań do 2016 r. Projekt uchwały poddano pod głosowanie i większością głosów został on przyjęty. Uchwale nadano (...). Dołączona na karcie 294 do akt sprawy przedmiotowa uchwała nie zawiera jednak w treści upoważnienia dla Wójta do zaciągania zobowiązań do łącznej kwoty 2 000 000 zł.

Ustalony stan faktyczny prowadzi do wniosku, że w obrocie prawnym nie istniała uchwała, która dawała prawo Wójtowi do podpisywania zobowiązania na lata 2014 – 2016. Należy więc zgodzić się ze stanowiskiem wyrażonym przez RKO w Warszawie, w zaskarżonym orzeczeniu, że podpisując przedmiotową umowę Obwiniony zaciągnął tą umową zobowiązanie na lata 2015-2016 bez stosownego upoważnienia Rady Gminy. Należy także zgodzić się ze stanowiskiem, że budżet jednostki sektora finansów publicznych zawiera nieprzekraczalne limity obowiązujące w ramach danego roku. Dyrektywny charakter oznacza możliwość zaciągania zobowiązania jedynie w granicach limitów oraz zgodnie z zawartymi w budżecie upoważnieniami. Zasadom tym podlega także wydatkowanie środków na dowóz dzieci do szkoły, zatem argumenty przywołane przez Obwinionego w tym względzie są bezzasadne.

Skład Orzekający GKO, na tle stwierdzonego stanu faktycznego wziął jednak pod uwagę okoliczności w jakich doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Okoliczności te ujawniają, że Wójt posiadający informację na temat treści projektu uchwały Rady Gminy oraz znając opinie RIO w Warszawie, w tej kwestii, a także znając przebieg sesji, na której był omawiany przedmiotowy projekt, miał prawo przypuszczać, że udzielone mu zostało

upoważnienie do zaciągania zobowiązań w latach następnych. W ocenie GKO zgromadzone w sprawie dokumenty, jak treść projektu uchwały i treść protokołu sesji Rady Gminy w kontekście podjętej ostatecznie uchwały budzą wątpliwość, co do ich spójności. Takie wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść Obwinionego. Co do zasady każda osoba ponosi odpowiedzialność swojego niezgodnego z prawem działania, jednak ustawa o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych przewiduje wyjątek, tj. sytuację, w której nieświadomość działania albo zaniechania można uznać za usprawiedliwioną. Zgodnie bowiem z art. 23 ust. 1 uodfp, nieświadomość tego, że działanie lub zaniechanie stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych, nie wyłącza odpowiedzialności, chyba że nieświadomość była usprawiedliwiona. Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie może świadczyć o tym, że z przyczyn obiektywnych Obwiniony działał w warunkach usprawiedliwionej nieświadomości, o której mowa w przywołanym wyżej przepisie, zatem należało rozstrzygnąć, jak w sentencji.